

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die secunda, si placet, Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

docere (quod tamen falsum est) fidem hæreticis datam
seruandam non esse, quique multorum cæde erat irritatus,
& nos omniaque nostra in sua potestate esse videbat. Mi-
rabilius est barbaros illos latrones, qui ducum & princi-
pum legibus constringi volebant, cum iam in urbem irue-
rent, ab irruptione eius retrahi potuisse, cuius & sangui-
nem sitiebant, & bonis omnibus, vt prædæ suæ inhiabant.
Sed vtrumque à Domino factum est, qui in chamis & fre-
nis maxillas peccatorum constringit, & hominum iris at-
que furoribus terminos ponit, quos transgredi non pos-
sunt. Denique mirum est Vniuersitatem hæreticorum om-
nium phanatico odio expositam, præsidio caruisse huma-
no. Sed dixissent principes, & filij hominum, in quibus
non est salus, Nostra est Louanientium conseruatio. Ver-
bum hoc suauissima Dei dispositio sibi reseruari voluit, Qui
etiam post solutam obsidionem à magnis periculis nos
protexit, quæ ingruere videbantur. Itaque diuinæ clemen-
tiæ, & Deiparæ virgini (huius festiuitas imminebat,) ac
reliquis nostrarum ditiorum patronis debet Belgium,
quod non perdidit suam almam Vniuersitatem, semina-
rium pastorum & doctorum ecclesiæ, sacrorum ordinum
florem & thesaurum irreparabilem, domicilium literarum,
matrem omnis pietatis, eruditionis, & prudentiæ. Cuius
sepultura, Belgij vniuersi excidium portendisset.

Psalm. 37.

Psalm. 145.

a. *Ad annum Domini 891.*

b. *Post millesimum quingentesimum.*

c. *Qui anno 1542. Louanium obsedit, in princ.
Augusti.*

Die secunda, si placet, Septembris.

De venerabili Margaretula Louanienti.

*Ex Casarij dialogis, monumentis tumbe, &
aliunde.*

Caret etiam Louanij memoria venerabilis
Margaretulæ, quæ anno Domini millesi-
mo ducentesimo vigesimo quinto passa memo-
ratur.

A 2

ratur.

ratur. Quo tempore dialogos suos scripsit Cæsarius monachus Heisterbacensis, qui dialogo sexto Margaretulam nostram sequentibus ferè verbis celebravit. Cuius quidam Louaniensis, cum vxore sua rebus ordinatis, ad Villarium nostri ordinis domum se transferre disposuerat. Erant ambo religiosi, & religiosorum susceptores deuoti. Habebant secum puellam adultam, cognatam suam, quæ loco ancillæ ipsis & hospitibus, simpliciter ac diligenter ministrabat. Scientes maligni quidam pecuniam illos habere collectam, eadem nocte qua mane erant profecturi, circiter octo, domum quasi cum eis hospitaturi, ingressi, dictam puellam pro vino miserunt, & reliquam familiam occiderunt, & sublatis omnibus, puellam cum vino reuersam, secum ad domum quandam à ciuitate semotam eduxerunt. Vbi cum tristis sederet, & domestici vi raptam existimarent, abducta est ad fluuium. Vnus autem latronum dixit, Sinite eam viuere, & ducam illam in vxorem: sed cæteri non consenserunt, metuentes per eam prodi. Quare vnus portioni, vt eam occideret, decem marchas addiderunt. Qui, prius desecto guttore, cultrum lateri moribunde infixit, sicque hostiam Deo viuentem, in fluuium proiecit. Addit Cæsarius latrones quæritos, & non inuentos esse. Corpus autem puellæ à piscatoribus post aliquot dies inuentum, non tamen proditum, nè eis crimen impingeretur, in littore sepultum esse: ybi nocturno tempore per luminaria reuelatum est, & Louanij delatum, Capellaque supra eam ædificata, in qua, eius meritis exigentibus, diuersa fiunt miracula.

Ab hac autem narratione Cæsarij, qui fortassis in

lis in *Heisterbach* constitutus, non tam exactè omnia cognouit, discrepant nonnihil picturæ & scripturæ ædiculæ in qua corpusculum asseruatur. In illis enim legitur, postquam virginitatem Deo vouerat, vim perpeffa. Quod tamen ad eius ignominiam cedere non potest. Pulchrè enim Lucia Paschasio respondit, *si inuitam iusseris violari, castitas mihi duplicabitur ad coronam.*

Ibidem refertur nunquam sepulta fuisse, sed corpus in aquas deiectum, à piscibus super aquas detentum esse, & contra fluxum Louanium redijffe: angelos quoque in nocte lucida in cælis cantasse. Quæ Brabantia Dux cum coniuge considerantes, in pinnaculo arcis constituti, particulatim inquiri curarunt, & re omni cognita, Clerus & Senatores corpus processionaliter tulerunt ad murum ecclesiæ sancti Petri: vbi adhuc conspicitur in domuncula quæ solet esse lignea, nunc verò est lapidea. Cùm autem lapidea construeretur, corpus intra ecclesiam erat. Sed ea constructa, pridie Dedicacionis Louaniensis, à Ruardo Decano, & omni clero ecclesiæ referebatur ad veterem locum.

In monumentis ecclesiæ, quæ sæpius combusta est, nihil de ea superest, sed vulgo persuasissimum est, in prima corporis allatione superuenisse mulierem cum pulmento ad colonos suos abeuntem, quæ cùm narrata non crederet, dixit ea vera esse sicut poculum istud, quod colonis meis defero, feruet. Quod mox fertur feruisse, & per sumentium manus nunquam euacuatam esse. Reorum attamen progeniem nihil inde capere potuisse. Vnde postea vnus eorum fece sua poculum maculans, beneficium priorum annorum

Septemb. 3.

NATALES

posteritati sustulisse fertur. Dolendum est autem rem tam memorabilem illustri carere testimonio.

Alterum vasculum, quod ligneum est, in quo vinum ferebat, ab Absolonibus, qui eam dicunt maiorum suorum ancillam fuisse, religiosè, argento exornatum, conseruatur. Qui etiam illud ex Bruxella mittunt ad septennalem reliquiarum exhibitionem. Louanij cum corpusculo conseruatur etiam pila, quæ ei contra clamores fuit in os iniecta. Domus quam inhabitabat, dicebatur hospitium sancti Georgij, in qua cubiculum paruum ab ea nomen retinet. Dies martyrij ignoratur, ad quem tamen inueniendum nomen Aman-di hospitis sui quæsiuit, sed non inueni, inter obitus ecclesiæ Louaniensis & monasterij Villariensis, quod ab eo se bona habere agnoscit. Pertinet autem ad populares fabulas, ideo canonizatam non esse, quia de occisoribus eius sumtum est supplicium.

1718

Quamquam hæc vulgaris opinio non careat suo fundamento, cum Augustinus scribat Marcelino tribuno, *De clementia Imperatoris impetrare curabimus, ne passionis seruorum Dei, quæ debent esse in Ecclesia gloriosa, inimicorum sanguine dehonestentur.* Exstat denique de venerabili Margaretula cantilena, Antuerpiæ anno quadragesimo octauo excusa, in libro profanarum cantionum, sed lasciuia, & flammis digna.

Tertia die Septembris.

De sancto Remaco, episcopo Leodiensi.

Ex libris Nodgeri, & chronico Hirsfeldensium.

IN monasterio Stabuleto, depositio S. R E M A C L I, episcopi & confessoris. Hic patriam habuit